

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KOZLÖNYE.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve. Egy évre 10 ft. — kr. 1/2 évre 5 ft. 50 kr. Fél évre 3 ft. — Egy évi szám 10.

Hirdetési díj: Őrhasábas petisörét 5 kr. Nagyobb terjedelmű, mint színtén több ízben hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.

Mikor a nyulat a bokorból kiugrasztják!

Tóth Vilmos belügyér ur a hazának soha sem tett nagyobb hasznát talán még, mint ama körrendeletével, mely szerint a főispán uraknak szívókre kötik, hogy kötelességükhez képest szépecskén az ő székhelyeiken csücsüljenek s huzamosabb időkre belügyi rendelet nélküli hivatali állomásuk helyét el ne hagyják.

Tóth belügyér ur e rendeletével sok jó uri embernek hágtott a tyukszemre, kik azt hitték, hogy amolyan c. toyen-hivatalát, mint a minő a főispánság, a fővárosból, vagy talán még az operenzián-tulról is lehet viselni, igazganni.

És a belügyér ur csakugyan jól számított, midőn gyanítá, hogy ama körrendelet néhány született gentleman annyira nem lesz inyére, hogy iziben kirugja maga alól főispáni székét s inkább beadja lemondó levélét.

Még csak az kellene, hogy más közönséges emberek módjára az iródt őrzze a valódi blue blood. azért a kis minisztertanácsosi gázsiért, melynél még az ő paripával foglalkozó trénernek is szaporább összeg tít a markát.

Dictum-factum, a dolognak az lett a vége, hogy már is néhány főispán nyújtá be lemondását, miután, ámbár váltig sajnálják, nincsenek oly kedvező helyzetben, hogy a belügyér urnak kívánásait teljesíthessék.

Még nem tudjuk név szerint, kik e derék férfiak, de előre is megszavazhatjuk nekik őszinte méltánylásunkat, mivel sokkal több bennök a lovagias önbecsület, mint az ők oly hivatal élén álljanak, midőn rájuk kötelezettséget rónak, még pedig olyakat, a melyeket nem teljesíthetnek.

Vajha egyéb főhivatalok férfiai is hasonlóan cselekednének, ha érzik, hogy föladataiknak, hivatásuknak és kötelességüknek megfelelni nem képesek s szépen bucsut vennének oly állomásaitól, melyeken magukat illetékeseknek nem érzik.

Csak bocsátgasson mentül több ilyen körrendelet a belügyér ur a keze alá eső egyéb hivatali közegekhez is. Mutassa meg, hogy a politikában is ért a „kilenczések kihányásához“ s kilenczeldje meg mindazokat a hivatali székkeket, a melyek csak prádél szolgálhatnak némely ember szemé előtt, s tölts be az üresedésbe jött helyeket oly egyénekkel, kiknél munkaképv. és képesség karöltve járnak.

Csak rajta hát, Ugrassuk ki a nyulat a bokorból, bármily pretextus alatt történjék is az. Ideje valahára, különösen most eme deficités világban, hogy a hivatalok ne az egyénekért, hanem megfordítva, az egyének legyenek a hivatalokért!

Ideje, hogy végre jobban megválasztassanak azok, kiknek egy vagy más fontosabb állomást betölteniük kell, s jövőre egy a patrociniumum, mint a nepotizmus, ne szolgáljanak mérvadókul hivatali állomások betöltésénél.

A baloldal Pesten levő tagjai Ghy és Tiszta Kálmánt az új évben megválasztották, s a derék pártvezetőknek a legszívesebben fejezték ki új évi üdvözlésüket, melyhez mi is a legörömebb csatlózkodunk.

Udvarhelyszéken e hó 20-án lesz az új követválasztás; az ellenzék jelöltjei Bartha Miklós és Pálfi Dénes. E kerületről Orbán Balázs lemondott.

Az 54 millió kölcsön, melynek felvételére utób Kerkápoly felhatalmazást nyert, Párisban és Londonban fog aláírni. Hazánkban nem is lesz aláírás. Elég az, ha majd nekünk kell megfizetni.

Kolozsvár főkapitánya Csizsár Samu kijelenti, hogy a kormány által a fegyelmi vizsgálat nem személye, hanem a kapitányság ellen van elrendelve.

Kormánykörökben az ujvidéki kir. biztosság állandóságának eszméjével foglalkoznak, mivel a szerb agitáció nagy terjedése miatt, az igazságokat csak állandó felügyeleti hatóság alkotásával lehet veszélytelenekké tenni.

Resó Ensel Sándor pesti ügyvéd a „Magyar Themis“-ben a központi fegy. h. hatóság felállítását hazánkban is főkülönbetheletlenek nyilvánítja, annak a legközelebbi jogszárgyűlésen megvitátása tárgyul leendő felvetelét, s annak mielőbbi életbe lépését indítványozza.

Indítványozó tárgyának fontossága szempontjából idézi Münchenben 1871 szept. hóban a fegy. h. ügylet gyűlésén e tárgybeli fontos vita fejtegetését, mely szerint a felett tanácsok, hogy: miután a közp. fegy. h. hatóság felállításának szükségét elfogadtott, ez a belügyminiszter, vagy az igazságügyminiszter hatáskörébe tartozzék-e? Mely gyűlés miután hangsúlyozta, hogy a fegy. h. büntetésnek főfeladata a büntetés kivételét a vétket győresen kiirtani, a szellemi és anyagi beteges állapotokat gyógyítani, a vétek állandó törvénst. felkeresni, s azt javítani: Wullen törvénst. ki tanácsos indítványa szerint kimondott, hogy ezen közeg csak is az igazságügyminiszter lehet.

A berlini kormány hivatalosan fog protestálni a pápának a német császár elleni támadásai ellen.

Fordul a koczka. Bismarck hgnek, a porosz miniszterelnökségről történt lemondása, a kormány programját az egyházi kérdésre nézve egészen megváltoztatta. A kamra elé terjesztetni szándékolta ezt a tárgyat, a polgári házasságra vonatkozóval együtt, valoszinüleg elejtetnek.

Spanyolországban az Alphonziák fölkélese várható. Madrid a fölkéles ellen van; a kormány gondoskodott a lázadás elnyomására.

A kubai lázadás növekszik; a lázadók már két útközben győztek.

A múlt év ravatalánál. (M. D.) Ismét egy év múlt el! Mi az az év a nemzet életében? Hasonló az emberi élet egy pillanatához, tűnő másodperc, mely azonban, bármily parányi, gyakran elhatároz. 1791 századokra dönt el Franciaország

sorsát a 1848 teremtojéré lön az új Magyarországnak.

1872 is a történelem tulajdonává lön! Mit fog majd róla írni az utókor?

Ki tudja: vajon nem ez volt e az utolsó az évek között, melyekben nemzetünk csónakát biztos kikötőhöz lehetett volna vezérelni? s vajon tettünk-e csak egy evőz csapást is a biztos part felé?

Hogy mozogunk, az tagadhatlan; de e mozogalom nem retrográd irányú-e? s mi újat látnunk körülöttünk, a számádások főkönyvében, amit a nyereségy vagy veszteség lapjára kell írunk?

Legelőször is behozhat az új bírósági szervezet; a választottak helyett kinevezett bírák mondanak ítéletet vagyon, becsület és élet fölött.

Ugy állítják, hogy ez nyereségy s utalva Európa cultur államaira, így kiáltanak föl: „Igazság szolgáltatásunk alapjai le vannak lakva; bíráink szakképzett férfiak és függetlenek!”

Igen! szakképzetek, hol nem a nepotizmus vezette a kinevezést? s függetlenek — lefelé; hanem ami a befolyást illeti, ez előtt meg kell hajolnunk, hacsak azon kellemtelenségnek nem akarják magokat kitenni, hogy perők a teketőzésnyvbe kerüljen.

En valóban kívánási volna látni azon előnyös eredményt, mely a kinevezési rendszernek volna köszönhető.

„De Európa cultur államai...!” Ugy van! Európa cultur államai, — hol a lírai hatalom gyakorlása legnagyobb részben az esküdtszéki rendszerrel van összekötöttesben; míg nálunk a hatalom behatása alatt álló bíró nem támaszkodhatik az esküdtszék által képviselt közmegegyezésre!

A bírósági szervezetet követik az újabb törvények szerinti alkotott megyék és városok, a népképviselői alkotmányok aristocraticus támaszpontjai; sőtékek voltak a piros nadrágon. Már azt meg kell adni, hogy a szokozor emlegetett cultur államok közül egynek sincsenek olyan ügyes törvényhozói mint a mi többségünk. Ok megmutatják a világnak; a négyzetü alapa hogy kell háromszög falakat rakni? az egyenlőséget hogy lehet virilismus alakjában keresztül vinni azoknál az autonóm hatóságoknál, melyek szabad akaraból azt a notát kénytelenek tánczolni, melyet a belügyminiszter ur fűtyül.

Hát a sugár- és engedélyezett vasutak? Ne érintsük e pontot; ezen utak némely embereket nem vezettek a capitulomba, hanem a nemzet eljuthatott rajok azon tudomáshoz, hogy minő kérelme mellett szoktak az országok az általános eszlegényedés örvényébe bukni?

A legutóbb lezajlott s kormányváltozást okozó események még más valamire is megtanítottak bennünket: kétszerkettő négy módjára bizonyították be, hogy mily üdvös az, az állam ügyeire nézve, ha a kormány háta mögött egy, mindenre, mi a báronszékből mondatik, l e b e h o c h o t kiáltó többség áll.

E többség által szolgál a valódi ellenörködésnek; átláthatlan falat képez, melyen túl kényelmesen lehet bármint elkövetni, s aztán midőn már titkolhatatlan a baj, ártatlan arczal és kezelt mosva úgy tesz, mint ki nagyon meg van lepette.

Hanem ez még mind árnyoldala a megboldogult érvnek, mely, mint egy vén tekező sok sok millió adósságot hagyva hátra, hitelező elől az örökkelvalóság kapuját át megszokott.

Talán más oldalról, barátainká tettük a népeket? hatalmas szövetségeket szerzünk? vagy legalább belerököltetjük fejük ki, hogy bármily véletlen is készületen találjon?

A népek külsőleg vannak egymáshoz fűzve, de az egyesülés benső érzete nincs náluk kifejtve; mintha mind megannyi ellensarkokat képeznének, más irányba gravitálnak; egymás mellett fekvő homok szemek, melyek csak fűgő szélre várnak, hogy egyik délre, másik északra röppöljen.

Ily államnak nem lehetnek szövetségei. Az erő az, mi barátokat szeresz; a gyöngegeség csak megtámadásra ok!

De hol van hát a jövő garantiája? hol van az eredmény, melyet egy év után fölmutathatunk?

Erők, pénzünk, tekintélyünk, bensőleg összetartott egységünk — nincs.

S ha a legközelebbjövő a tettek idejét találja elhozni — quid tunc?

Felaján erre az ország ügyeit intéző kormány és jobboldal.

Színházi szemle. Kedden adott: „Aggtelek barlang”. eredeti színmű két szakaszban, Irta Szilageti. E látványos és reméltos színmű előadásán nagyon kevés közönség jelent meg.

Tegnap „Két Sobri” került színpadra, eredeti népszínmű dalokkal 3 felv. írta és zenéjét szerzte Egresy Béni. E darab most először adott.

Üresből valami ritkán fordul meg a színpadon, mint ez a darab. Meséje csak annyiból áll, hogy Ormos diák (Gerecs) szereti Garabonczás uram (Horváth Vince) fogadott leányát Rózsát (Mindszenti Kornelia), a kinek Sobri az ideálja, s a diák ezért adja ki magát Sobrinak. Garabonczás is szereti Rózsát, s pandurokat hív. Ez alatt jön két idegen huszár. (Zöldi és Barátosi) ezek egyikével csere fel Rózsát az al-Sobri ruháját. Így a pandurok nem tudák, melyiket vigyék el? A pandurokat azonban leeresztjük, s végre megjelen az igazi Sobri (Bogyó), két dalt énekel, s el megy. Azután tartatik két lakodalmom egyszerre, Szép Gábor (Dóza) leányát (Tokainé) elveszi egyik idegen huszár (Barátosi).

Tömött ház volt. Bogyó neve most is behozta az új évi ajándékok a színháznak. Dala most is oly remek volt, mint máskor, csakhogy a közönségnek kevés jutott abból. Alakítása szinte kitűnő volt, Mindszenti Kornelia szerepe hatásosabb lett volna Horváth kezében. Gerecs megálta helyét. Zöldi a vén huszártagyszerűen személyesít. Többen nem tudták kellőleg szerepeiket.

A darabot bátran el lehet tenni — örök álom.

Biharnegy Udvári helyisége ből különös esetről értesítenek. Nemrég egy odaváló paraszt gazdaember több ízben meglátogatta a helység jegyzőjét s töle előbb Erdélybe, aztán mint mondá, Nagy Örkösözébe utazott el. A paraszt e kívánását megvalósított tette az által, hogy az utazás útját megígért a jegyzőnek, ki őt utazás céljára felül kikérdezték, s végre hosszú dalommal vallomásra bírta, melynek factija a következő. Midőn a krími háboru idején az osztrák seregek a Dunafelvidékeket meglátogatták, az illető parasztnak, ki most az utazolelet kérése, fűve katoná volt s Jassyba állomásozott. Ott két katonatársával együtt valami gazdag szidót megraboltak, a rablolt pénzt, mely részint bankjegyekből, részint arany-érméből áll, egy 11 itezes iverge rakta. Azt egy bizonyos helyen elásták, s eskü fel jérték egymásnak, hogy csak mindhármuk jelenlétében fogják az elrejtett kincset kivenni.

A hatóság azonban nyomára jött a dolgnak s a három rabló fogságba került; itt megvesztették az őrt, ki börtönük előtt állt s megfogták. De csakhamar elfogatták, az őrt, ki őket szökni hagyta, fűbe lövették, őg pedig több évét kénytelenek voltak a rablolt pénzt elvételéig, ki nom vallották s elválasztattak egymástól. Azóta nem találkoztak, s a három bűnös közül időközben kettő elhalt s csak egy maradt életben, ki jelenleg Szegeden lakik. Ennek most eszébe jutott, hogy jó lenne társai fölkeresni, velők az elrejtett kincset kivenni s minthogy tudta, hogy egy ik büntetés Udvariból való, pár hét előtt oda utazott. Ott azonban azt hallotta, hogy az, ki ő keres, rég meghalt, hanem van egy itt lakó testvére, ki csakugyan fölkeresett s kinek a történetet el is mondotta. Ez a testvér e kél nek nyilatkozott, őt Jassyba kiserini s a rablolt pénzt a jegyzőtől utazolelet, melylyel a szabó kért a jegyzőtől utazolelet, melylyel a szabó ember már el volt látva. Mibőllyt a jegyző a dologról értesült, magához hivatta a szegedi

embert is, ki az ügyről a fentebbiekkel egészen azonos vallomást s pontosan megjelölte a helyet, hová egykor a rablolt pénz rejteték. Minthogy itt büntény fogott fenn, a jegyző az ügyről azonnal jelentést tón az illető hatóságnak, mely belátása szerint teendő a további intézkedéseket.

ÜJDONSÁGOK.

* Előfizetőinket általában kérjük, hogy az előfizetési díjakat folyó hó 5 ikéig küldjék be, mivel fölösleges példányokat nem nyomatunk; s az elkésés miatt közbejöheto rendtelenségekért felelősséget nem vállalhatunk.

* A helybeli ref. egyházban az elmúlt 1872. évben: I. Születettek összes száma 1563; ezek közt fiúmen levők 803, nőmenek 760. II. Meghaltak összes száma: 1769; ezek közt fiúmenek: 963, nőmenek: 816; és így a meghaltak száma 205-let mulja felül a születettekét. III. Egybekelt összesen 337 pár.

* A jogirodalom köréből kaptuk dr. Teleszky István dr. Hoffmann Pál „Általános magánjogi törvénykönyv” tervezetéről írott észrevételeit. (Nyomatott Nagyváradon Hügel Ottó könyvnyomdájában) A 10 ívre terjedő mű, mely a jogi irodalom terén előnyösen ismert szerző tolla alól kikerült, bizonyára kiválólag érdekléni fogja a szakközönséget és pedig annyival inkább, mint hogy az nemcsak arús bírái ol tehetőséggel, hanem széles ismeretkörrel tanuskodó tollal van írva. Részünkről, tekintve, hogy a hosszabb részletesebb lapunk körén kívül esnek, csupán annyit jegyzünk meg, hogy sok oly eszmét tartalmaz az, melyet a törvényhozásnak annak idejében méltányolni lesz feladata és hogy a szerző e műben dr. Hoffmann Pál nem egy két, az általános magánjogi törvénykönyv tervezetbe fölvetett elméleti hiányosnak, sőt egyáltalában alkalmatlannak bizonyítja be. Ajánljuk e művet a szakközönség és különösen a törvényhozó testület figyelmébe.

* A debreczeni gazdasági egyesület f. hó 5-én d. e. 10 órákor a városkés kis tanácssteremben közgyűlést tart. Tárgya a tisztújítás.

* Aláírási felhívás küldetett be hozánk Korponay Janos 1848-49-iki honvéderesdes, s a nagy tud. társ. tagja és Tarsztyánszky Ágoston m. kir. honv. eredes részéről, a kik a következő művekre hívják fel a közönség figyelmét: I. „Hadügy-történelem” 2 kötetben. a) Hareztörténelem, tekintettel a magyar nemzet történelmére az őskortól kezdve a mai időkig. b) Hareztörténelem, magyar nemzet őskortól a mai időkig. Ezen nagyobb művéről hadi tudományok szerényebb nemosak bevezetni képes, de egyszerűen a szakképzett ségre is a kellő adatokat magában foglalja. Híányoznak vezetésen a magyar hadi irodalomban azon szakművek, a melyek a viszkánál alapul szolgálhatnak, a melyekből a hadi tanórok meríthetnének, s azval; melyek mérvadóul szolgálhatnak. — Szerzők ilyenén műnek összehállításán fáradoztak, s a következők mindent, hogy a munka mint belvártalmára, úgy külsőjára nézve is méltóan jelenhessék meg a nemzeti-irodalom körében; de más részről föltételeik azt is; hogy a harezás hírokról világszerre nevezetes előzők unokái nem fogják sajnálni a költséget, hogy magoknak a hadi tudalmat megszerzhessék. Előfizetési árvenként 10 krajczár, mely a munkának köte-

TÁRCZA.

EGY NEMESEMBER LEÁNYA.

Regény három kötetben. Irta Schwarz Mária Zsófia. Harmadik rész. (Folytatás.) Minden nappal, mely Sturm haláláról tudósítás és René levele megérkezte óta eltelt, ketűzött érvel növekedett a Sorensza iránt soha ki nem aludt szenvedély. Porry bizonyos kezeséget érzett azon gondolatra, hogy Jenni lehető alkalommal akadály lehet a Sorenszához közeledésnek. E zavart viszonyok között beteg lett Eldon grófné, s midőn Jenni az olaszországi utat elhözta, Porry felelé: — Edes anyja sokkal gyöngebb, mint hogy elhagyhatná. Jenni anyjánál maradt, mialatt azon áldozatos panaszkodott, melyet hozott. Ernfrid látogatába jött a fővárosba épen akkor, midőn Eldon grófné felgyógyult. Ő a franciaországi követségél volt alkalmazva. Ernfrid, ki már három év óta nem volt hazájában, anyja által értesítettett Jenninek Porryhoz viszonyáról. Ez a legnagyobb mér-

tékben nem tetszett a kevély testvérnek, s nem tetszett ki is fejezte, de a mellett kérte anyját, Jenninek semmit sem szólani, de úgy rendelkezni, hogy Ernfrid növért és Porryt együtt láthassa. Ez megtörtént. Egy kis társaság gyűlt össze Eldon grófnénál, hova Nils is meghívott. Ez eljött. Tekintetében világosan megvult írva a kialakult érdekeltég. Ernfrid most már nem a bolondosodott elbizott gyermek volt, hanem egy nagyra vágyó, de okos és számító államférfi.

Ezért a művész iránti visellete, udvarias és annyira lekötélvő volt, hogy lehetetlenség volt valamit észrevenni a kedveltségéről, mely bensőjében honolt.

Súlyom szemekkel vigyázott Ernfrid Jenni és Porryra. Teljesen belátta, hogy ha volt is ez utóbinál hajlam, az most már teljesen elmult. Ezenkívül Ernfrid — jó emlékező tehetségével fogva — Porry felépítést, sem Grtnernél, sem Sorensza műtermében nem felede el.

Ernfrid, ki vigyázott és alatomosabb volt családjában mindenkinél, tudósítást szerzett némely dologról, mi az alatt történt, míg Sorensza a Grüner hátszen tartózkodott, mi most emléke tárházából előszedett, s összevetette azal, mi őn maga tudott Sorensza későbbi soráról s ez uton meglehetősen megközelítette a valót.

Igy például tudva volt előtte, mi senki más nem tudott, hogy Sorensza férjhez ment Sturmhoz, hogy most özvegy, hogy Porry néhány év előtt Eksjöbe látogatást tett; továbbá, hogy onnan mogorva kedéllyel tért vissza.

Ernfrid mindezekből azon következtetést vont, hogy Porry mely szerelmét érez Sorensza iránt, melyre sem idő, sem viszonyok nem gyakorolhattak behatást.

Ernfrid terve rögtön kész volt. Midőn minden vendég eltávozott, Eldon grófné vissza vonult szobáiba, a két testvér egyedül maradt a teremben.

Ernfrid rögtön e tárgyat vette elő, dicserlte Porryt, s nevette mondá, hogy látája, miszerint Jenni határozatlan szerelmes a tanárba, Ernfrid egy becsméről szót sem mondott, hanem ellenkezőleg szerencsét kívánt; de ugyanazon időben oly szokat tudott adavetni, melyek Jenni büszkeségének hizelegetek, de Porry el ingerelték. Ernfrid megjegyezte a többek közt: —

— Nem tévedek, hogy határozatlan hatalmadnak kell fellelte lenni, ha meggondolom, mennyire hizeleget önzésnek az, hogy a te állásod, gazdagod és szépséggel bíró nő állal szeretteit. Az ő részéről minden áldozat semmi egyéb, mint tartozás, s arról bizonyos vagyok, hogy es esetben szereped teljesen fog fel. stb.

Midőn Ernfrid elhagyá Jennit, ennek minden lászogó érzelmét felháborította.

Elkezdet saját és Porry állása fölött gondolkodni, hogy ez az egészen nem értette megbecsülni azon értéket, mely abban áll, hogy Eldon Jenni, Kronstrahl gróf özvegye által szerettek. Jenni tehát szerelmének bizonyosságait követelni elhatározá, s azon vélte, hogy ő maga nagyon is igénytelen volt.

Ernfrid igen ügyesen vetette hálót, hogy növére gyöngegséget feltárja, úgy hogy ez a büszke Porryt megértse, és véget vessen egy oly összekötöttesnek, melyet Ernfrid utált. De mind a mellett nem vette számításba mindazon titkos fonalakat, melyek egy nő szívét mozgásba hozták.

Pillantra azonban sikerült neki; Jenni a következő napokban Porrynak pár sort írt, hogy beszélni öhajt vele.

Ez a meghatározott időben megjelent. Jenni azt mondá neki miként bizonyosgot akar nyerni arról, hogy a valót mondá akkor, midőn azt állította, miszerint az egyetlen boldogság melyet reménylhet, az, hogy életét az övével töltse el.

Porry kérdése — a nélkül, hogy egy beütött állította volna miként igazat mondott, — mit kíván?

— Hogy ön Schonenben jöjjon, hova én és anyám néhány hétre elutazunk. — Kérjen minden mást, mint ezt tőlem, felelte Porry. Nekem itt kell maradnom. — Ez szilárd elhatározása?

— Igen. — Tehát nincs hajlama hozzám? kiáltá Jenni. — Grófné, én úgy teszek mint ön az olaszországbai utazással.

— Ha uram, azt nem lehet összehasonlítani, kiáltá hevesen Jenni. Azt jogom volt elodázni, hogy ön azt teszi, az sertes, mert ezzel azt mondja, hogy szemében az ön iránti hitem értékelten.

— Ön ingerült grófnó, engedje, meg hogy e tárgyat elejtjük, mig nyugodtabb leend.

Porry elbucuzott, és Jenni ingerület, megértve és elkeserítve, sietette az elutazást Schonenba, azon téves hitben, hogy Porry azt megbánandja.

Ez az elutazás előtti napon megfogottá őt. — Ha ön Schonenba utánam jő, mondá Jenni szilárd hangon, akkor tudom, hogy irántam hajlama igaz és valódi; maradjon ki, azt határozott önvallomással vessem, miként ön hazudott, mikor azt mondta, hogy engem szeret. Számolok reá, őnt mielőbb láthatni. Azt hiszem, hogy ez a legcélszerűbb áldozat, melyet Porry Nils Kronstrahl grófnának hozhat.

(Folyt. következik.)

